

În ultimul timp, mai ales din calcule politicianiste conducătorii noștri efemeri, au lansat în spațiul public, o serie întregă de reglementări menite de a reduce, spun preopinentei, cumva spre zero evaziunea fiscală. În sine este un demers necesar, firesc și mai presus de toate că aduce la un numitor comun, dacă se poate spune așa, și pe cei care prin activitatea lor economică sunt corecți, își plătesc datoriile către stat - ca termen generic - cu promptitudine și mai ales cu sânguinciozitate, dar și cei care uită de respectivele îndatoriri, grevând investițiile guvernamentale (adesea păguboase), de a susține aparatul de stat și în final de a putea fi prezenți - reprezentanții noștri - la masa bruxelleză a decidenților.

La concret măsura legislativă se referă la două noțiuni economice: E-factura și E-TVA, cu multiple repercusiuni în planul gestionării lor, dar și cu cheltuieli semnificative (dotări, personal) ale agenților economici, puși acum după Returo (recuperarea și plata ambalajelor recuperabile) să suporte și consecințele acestor noi inițiative. Este vorba la mijloc că inițiativele doctorilor în economie care s-au erijat ca atot-cunoscători generând în avalanșă reglementări pe repede-nainte spre a fi puse în aplicare când nici nu se uscase cerneala de pe o altă inițiativă de impozitare a IMM-urilor de la 1 la 3%.

Și ca și cum nu ar fi fost îndeajuns conclavul bruxellez - așa se zice - insistă pe stoarcerea celor mici până le-or ieși ochii din orbite, cu taxe și impozite - spun eu printre altele ca economist - spre eliminarea din peisajul economic a întreprinzătorilor mici și mijlocii care formează clasa de mijloc a societății românești. De la 1 ianuarie 2024 E-factura a devenit obligatorie, dar fără necesarele reglementări derivate, implementarea propriu-zisă a început din iunie a.c. iar relația între companii și consumatorii finali de la 1 ianuarie 2025 (B2C). La pachet de la 1 august 2024 se implementează (ce magnifică expresie! Asta așa la mișto) RO E-TVA.

Altă povară pe cei mici că pe lângă programul generat pe portalul ANAF necesar, că nu avem încotro, vor trebui să aștepte recuperarea TVA după modelul concediilor medicale adică spre viitor, în ani de zile, statul devenind proprietarul TVA-ului. Ce frumos e!? Ce bine că acum noi ăștia de sus aflați la butoane îi avem la mână p-ăștia și pe de-o parte îi stoarcem prin impozite și mai apoi să aștepte decontul de TVA la Sfântul Așteaptă. Și iată cum se va produce prima fractură! Cei care pot din domeniul imobiliarelor de pildă, și nu numai, vor renunța de a mai încasa TVA spre a-l restitui gratis către ANAF.

Că alții vor ști cum să o topească în fel de fel de investiții, ori prin alimentarea unor off-shore-uri și multe altele; e vorba de cei puternici din punct de vedere economic. Și iată că între timp a luat ființă o așa numită industrie a fraudei. O nouă noțiune în peisajul utilizării fondurilor autohtone dar și europene. Cei care câștigă licitațiile sunt cel mai adesea greu de identificat, un fel de mafie transnațională. Din PNNR România primește 30 de miliarde de euro pentru a construi, de pildă, spitale. La Lugoj (100 de milioane de euro) spre exemplu, nu s-a săpat nici măcar un metru de teren. O cârpeală făcută de fostul (mai tot timpul trebuie să fie un fost) director.

Se spune la noi în țară că nu mai avem nici constructori (pe obiective) și nici experți care să analizeze escrocheriile făcute prezentate într-un reportaj de pe ProTv; în acest caz e vorba de investitori turci. Mafia din Italia își mută atenția spre noi, afirmă prim procurorul european, semn că aici simt ei ar fi raiul prăduielilor. Pentru toate contractele americane de investiții în România s-a creat un site. Acesta a oferit informații către noi că o anumită firmă din Turcia este nesigură. Dar la noi, au loc procese peste procese, înființează site-uri fictive și astfel câștigă contracte de sute de milioane de euro. Dar dacă oricare din firme ar depune o garanție reprezentând 10-20% din valoarea investiției și aceasta în intervalul de timp promis nu se realizează, pierde automat garanția, plus pagubele directe ori colaterale; e posibilă o asemenea reglementare?

Doamna Kovesi de la Parchetul European precizează că sunt grupuri organizate, care au închiriat sedii fictive, site-uri, domenii de internet, introducând scrisori de garanție fictive fără niciun fel de corespondent cu ce au realizat de fapt. O altă fractură cu consecințe spre viitor de nebănuit, vizează hotărârea CCR de a o înlătura pe europarlamentara, fostă senatoare a României, de a candida la Președinție, ca reprezentantă a SOS România, cu o susținere de peste o jumătate de milion de semnături. Votarea în CCR s-a făcut cu patru reprezentanți delegați de PSD și unul de la UDMR, din totalul de nouă. Așa cum am mai arătat că acest organism menit să apere Constituția are o înclinare de a viza persoane și nu strict prevederile constituționale. Ne amintim cum aceeași curte i-a forțat mâna președintelui Klaus Iohannis să o înlătore de la șefia de Procuror General pe Laura Codruța Kovesi. Această hotărâre a fost blamată de aproape tot eșichierul politic.

Vin fel de fel de analiști, care susțin că de fapt și în Germania, Curtea de acolo elimină sistematic partidele neonaziste sau care ei consideră că sunt extremiste. Nu am niciun fel de simpatie pentru doamna Șoșoacă, dar ca o instanță să invalideze voința a sute de mii de aderenți mi se pare, delicat vorbind, o impietate, o ingerință în așezarea țării noastre pe un pedestal democratic. Petre Lăzăroiu fost judecător CCR, contestă la greu eliminarea doamnei Șoșoacă din cursa prezidențială ca fiind într-un anume fel, o manevră electorală, care de fapt, prin decizia respectivă se încalcă principiile statului de drept. Un jurnalist hârșăit în ale presei, atacă la rădăcină decizia CCR, că într-un anumit sens este subminat chiar fundamentul statului de drept. Și iată între ce promovează Antena 3/CNN și Realitatea Plus, prin comentariile exponenților aduși în platouri, s-a produs deja o fractură de proporții; anti și pro Șoșoacă. Este bine că noi putem privi detașat un fel de scandal mediatic divizând și de această dată societatea noastră.

Ba, pe mai departe, mutând atenția oamenilor din direcția nenumăratelor gafe ale actualului eșichier politic, spre un scandal artificial creat acum de CCR. În final, domnul fost judecător arată că

motivarea este cat se poate de puerilă, intervenind într-un segment electoral care acum, derutează alegătorul român. Așa cum am mai amintit, conducătorii de acum, la unison, critică vehement atitudinea CCR, dar mai ales hotărârile acestui organism, benefic în esența lui, dar prin componența politică afectează statul de drept. Iată în concluzie pe acest segment, fracturarea în ansamblul ei a societății românești. Cel puțin pentru noi trebuie găsită o altă soluție și cum am mai propus, un fel de subordonare spre ICCJ, care și aceasta din urmă pentru o serie de procese emite soluții discutabile.

Și atunci în ce să ne mai încredem? Spre o dictatură? CCR - dreptul de a fi ales întărește discuția privind necesitatea unui amplu proces de reformare a CCR; dixit! Fără a zăbovi prea mult pe acest subiect, tratat cu prisosință de-a lungul publicațiilor, la raport, că așa e în Armată, vine Curtea de Conturi a României, concluzionând că în acest domeniu sensibil s-au produs fracturi grosiere ani de zile. În perioada 2013- 2016 (cam vechiuțe nea' Mișu Busuioc - actualul președinte al Curții de Conturi) MAPN a plătit peste 200 de milioane de dolari pe armament, către SUA, dar livrările nu au mai avut loc. Iată o primă prăduială consemnată, ștampilată de un organism românesc având ca îndatorire apărarea Bugetului României. Un alt raport arată situația dezastruoasă în care se află Armata Română. Astfel UM 02550 care se ocupă cu achizițiile de armament, în aceeași perioadă de timp a plătit peste 200 de milioane de dolari dar n-a primit nimic.

La capitolul avioane de hârtie prezintă situația avioanelor F-16 luate la mâna a treia din Portugalia pentru care a trebuit să asigurăm mentenanța. Polonia deja începe să ia avioane invizibile F-35 și noi luăm gioarse peste care au trecut 40 de ani. În raport sunt prezentate o mulțime de scăpări cifrate la miliarde de dolari, ba mai mult armamente uitate prin depozitele Armatei de peste 17 ani care acum sunt în custodia unor terți. Jale mare!

Ce au făcut guvernării noastre, miniștrii pe felie și mai toți țuțari, pe acest segment ca un fel de trădare a intereselor românilor, de a fi apărați; o singură direcție ar avea de parcurs - pușcăria. Și pentru că nu noi, ci aceia plătiți la greu din banii publici să ne apere și nu o fac, se joacă pe la noi mai toți țarii din Europa: francezii, spaniolii, olandezii și desigur americanii, că ne apără și nu au încotro fiind și noi la coada clasamentului țară NATO. Da domnilor conducători și ne stoarceți pe noi care muncim cinstit! A fost odată și la noi cu:

Ia factura neamule

La colț de stradă. Ia factura
Neamule! Ca să te îmbogățești.
În fustanele, strigă individe-n găști
Că statu-i slab, au prins figura

Cu acest mesaj venit dintotdeauna
Acuma, brusc, s-au trezit legiuitorii
Surprinși săracii că în dreptul țării
Bugetul știut că-i gol , să ne tragă una.

Să pedepsească masiv, acum pe toți
Vârându-ne epochidermul e-factura
Spun ei, că astfel vor elimina structura
În care au fost catalogați ca mafioți

Neavând ce face, cu toții ne-am încolonat
La acest demers stabilit ca democrat
Scoțând în față, la mezat un flux autocrat

Acuma-i la pământ că e subordonat.

Unei dictaturi persuasive, exterioare se-nțelege
Că economia reală este altfel și o altă lege
O conduce și nu cei vremelnici fără de lege
Obligați acum, asimetric să le lege.

Așa că, nu avem ce face, stabilind indubitabil
Nemaiavând vreun rol cele cu fustanele
Neavând încotro, vom fredona manele
Evitând de a deveni contribuabil.

Este în final un mesaj neortodox dar dacă segmente întregi din societatea noastră evită vărsămintele la buget, noi obidiții de ce să o facem? Am o mătușică, pensionară, care se încapățânează și la cei peste 70 de ani să muncească. I-am oferit un mic spațiu, în care vinde mărunțișuri de îmbrăcăminte. Are în apropiere un apartament de două camere, locuind cu fiul ei. Fiul are un jaf de dubiță cu care face transporturi mărunte, el având un PFA. Și ia să vezi drăcia! Ea, Babi, că așa-i place să îi spun, plătește gunoiul pe PFA-ul ei, băiatul plătește și el că au amândoi sediul social acasă la ei. Plătește același gunoi și la punctul de lucru dar și ca locuitori la adresa de domiciliu. Pe două camere și un punct de lucru de 10 mp, plătesc patru gunoaie.

Și nu produc fizic mai nimica resturi. Mai toți pățesc la fel care au sediul social în apartamentul lor și care în esență nu e lucrativ, dar are și un chioșc undeva ori un punct de lucru în care nu prea produc gunoaie. Dar să vedem de ce bugetul țării nu are bani, printre altele că România are absorbție zero de fonduri europene din bugetul anual al UE. Pentru perioada 2021-2027 ne-au fost alocate, așa cum arătam, peste 30 de miliarde de euro și până acum, că se încheie în curând și anul 2024, nu am luat nimic.

De ce? Înălții funcționari români, plătiți pe bani grei, printre altele și de la amărățiile care-și duc traiul de pe o zi pe alta, ori sunt retardați mintal și ar trebui trași la răspundere cu calitatea lor, adică să fie dați afara imediat și cu plata aferentă a unor daune. Într-un soi de reclamă electorală a unui reprezentant de partid, minoritar pe eșichierul politic, ca să-și facă și el ceva de lucru, arăta că nu Ceaușescu a realizat atât de multe obiective industriale, șosele, școli, spitale, metrou, Transfăgărășan etc, ci poporul.

Puerilă demonstrație că spre final s-ar putea pune o singură întrebare: De ce acum poporul realizează prea puțin iar pe anumite direcții spre deloc (cercetare, industrii de tot felul irigații, nave civile ori militare etc.)? Ba, privind cealaltă fațetă a medaliei poporului, le-a cam distrus pe toate, făcute tot de el înainte de '90. Sunt fandaxii cum spunea nenea Iancu, a celor cu puțină ori foarte puțină cultură generală dar în egală măsură și economică încercând să ne aburească. Fiecare dintre noi poate gândi și chiar exprima, opinii legate de structura legislației existente acum în România. De pildă, magistrații cu ceva ani în urmă șiau atribuit (prin judecarea de către ei) o serie de indemnizații care în unele cazuri pot depăși salariile și așa foarte umflate. Tot pe acest subiect membrii CCR și-au stabilit și ei salarii/indemnizații mai mult decât îndestulătoare, sfidând restul populației. Pe o altă dimensiune, un angajator, indiferent de sistem (stat/privat) încadrează un salariat pe o anumită funcție. În timp cel în cauză e indisciplinat, nu-și realizează obiectivele din fișa postului (și multe altele), iar angajatorul hotărăște să îl concedieze.

Cel în cauză acționează în instanță și în majoritatea situațiilor câștigă: reîncadrarea în muncă și plata salariului de care a fost, spun judecătorii, frustrat. E un model ce a funcționat din plin și înainte de '90, chiar dacă începea ziua cu sticluta de tărie ori măscărea pe cei din jurul lui. Exemplele pot continua și pe alte paliere în ce privește să spun drepturile. Judecătorii sunt, prin

lege, inamovibili, chiar dacă fac prostii, vorbind în sens delicat (judecători cuplați cu mafiele drogurilor, cel 2 Mai cu trecerea în neființă a doi tineri, proces care trenează deocamdată în faza preliminară de peste un an, judecători care admit construcții penale pe baze discutabile spre a lăsa cel puțin pe moment infractori deosebit de periculoși să scape de rigurile legii etc).

La loc de cinste acum este și prescripția faptelor penale/civile prilej în care nu răspunde nimeni. Ba da, în toate aceste situații și multe altele neenumerare, slujbașii statului vor trebui să răspundă cu prea plin. A intervenit prescripția de pildă, toți cei ce au ținut acel dosar în mână, vor plăti toate daunele inclusiv cu pușcăria din care principalul l-au scăpat. Răspunderea va trebui stabilită atunci când e cazul, cu prea plin asupra judecătorului (judecătorilor) nu cu trecerea lui spre avocatură ci cu dublul ori triplul pedepsei stabilite în acel caz de lege. Și de fapt cine să îi controleze? Cum cine - Inspekția Judiciară. Șeful acestui organism este acuzat de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, că și-a plagiat lucrarea de doctorat.

Cum puteam bănuși, dar așa s-a și întâmplat, instanța de fond a hotărât că nu a plagiat, urmează Apelul și Recursul. E posibil să rămână doctor prin decizia instanțelor. Și iată cum instituțiile statului de drept acționează diferit marcând încă o fractură de data aceasta a sistemului de valori. Trecând pe mai departe, de pildă, un polițist, bun în arte marțiale îl face zob pe un copilandru (probabil vinovat) folosind tehnicile de karate ori taekwondo. Polițistul nu că trebuie imediat exmatriculat dacă vrea și cu mușchiul instanțelor judecătorești, dar să nu mai poată activa niciodată în zona protecției. Poate fi angajat la un ADP ca să cultive panseluțe, ca gropar să sape locuri de veci și alte asemenea. Marii conducători ai noștri, voi acum care unde sunteți?

Dormiți în cizme, asistând printre gene cum țara noastră este și pe acest palier devalizată. 250 milioane euro pune UE la dispoziția noastră pentru infrastructură. O rețea de falsificatori își prezintă CV, o firmă din România preia documentele și se prezintă spre a participa la licitații. În principal sunt firme turcești ori italienești. De ce în această fază marele Sam care ne dă doar indicații prețioase? Da, a fost o experiență nefastă marele Bechtel american, care ne-a produs doar pagube incomensurabile. Sunt prezentați defecții care au făcut parte din sistem și acum vorbesc. Așa că acum la ordinea zilei singurul imbold, prezentat persuasiv atât la noi dar și aiurea unde au ori vor avea loc alegeri îl reprezintă: Hai la vot!

Hai la vot!

Scot legi să-nngenuncheze truditonii
Acum masiv stimulați sunt trântonii
Că-s din aparat ori cerșetorii
Importanți sunt acum ștampilatorii

De voturi evident, deoarece conducătorii
Au un țel precis să facă pe nemuritorii
Și de ce nu, că știu să aducă zorii
Unor creaturi terestre iluzorii

Și dau cu tifla, hai la vot
Că de nu vei primi o palmă-n bot
Și aceasta, spun ei, încă nu e tot
Hotărât vei fi catalogat ca un netot.

Am pornit de la două nevinovate măsuri de reglementare în domeniul economic E-Factura și E-TVA care prin modul intempestiv - pe repede-nainte - de legiferat, cu lacune și bâlbâieli. În derularea și explicitarea detaliilor cele două au produs fracturi în societatea românească. Pot fi catalogate ca fiind de fapt e-fractura și ei-tva au pus mâna pe banii voștri. Acum descurcați-vă, cine poate evident.

Florian Laurențiu Stoika

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*